

Sygn. akt IV U 1165/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2015r. w S.

odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. G. do emerytury od (...)2014r.

Sygn. akt: IV U 1165/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 18 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił R. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Zakładzie (...) w S. od 724 maja 1976r. do 21 stycznia 1991r., co stanowi 14 lat, 7 miesięcy i 29 dni. Nadto organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu pracy ubezpieczonego na stanowiskach kierowniczych od 22 stycznia 1991r. do 31 grudnia 1996r., gdyż w przypadku pracowników dozoru inżynieryjno-technicznego wyższego szczebla wykonywane są czynności np. o charakterze administracyjno-biurowym, które wykraczają poza osobiste dozоровanie i kontrolę, a to nie pozwala uznać, że pracownicy ci sprawują dozór inżynieryjno-techniczny stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że wbrew twierdzeniom organu rentowego do okresu jego zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w Zakładzie (...) w S. (dawne Zakłady (...) w S.) od 22 stycznia 1991r. do 31 grudnia 1996r. na stanowisku zastępcy kierownika Wydziału Przędzalni, następnie zastępcy kierownika Zakładu

Przędzalni i dalej kierownika Zakładu Przędzalni. Podniósł, że pracując na powyższych stanowiskach wykonywał czynności polegające na kontroli całego procesu przędzenia, w tym nadzorował remonty maszyn. Czynności te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a do czynności administracyjno-biurowych powołane było Biuro Przędzalni funkcjonujące w ramach Wydziału Przędzalni (odwołanie k.1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.12-13).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. G. w dniu (...)2014r. ukończył(...)rok życia. W dniu 19 sierpnia 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wnioski o emeryturę z 19 sierpnia 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 7 miesięcy i 29 dni z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w S. (świadcstwo pracy k.7 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 18 września 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 18 września 2014r. k.21 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Zakładach (...) w S. od 24 maja 1976r. do 30 września 1997r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy k.7 akt o ustalenie kapitału początkowego).

W okresie od 24 maja 1976r. do 21 stycznia 1991r. ubezpieczony pracował na różnych stanowiskach – ślusarza na Wydziale Dziewiarni, ślusarza w D. Głównego Mechanika, nastawiacza maszyn w Wydziale Przędzalni, mistrza, a następnie starszego mistrza w Wydziale Przędzalni (w/w świadcstwo k.7 akt o ustalenie kapitału początkowego). Od 22 stycznia 1991r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko zastępcy kierownika Wydziału Przędzalni, a od 1 stycznia 1995r. stanowisko pełniące obowiązki kierownika Zakładu Przędzalni - na Zakład Przędzalni został przemianowany Wydział Przędzalni (angaże z 29 stycznia 1991r. i 2 stycznia 1995r. k.18-19 akt sprawy). Wreszcie od 1 kwietnia 1995r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kierownika Zakładu Przędzalni (angaż z 18 kwietnia 1995r. k.19 akt sprawy). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do 31 sierpnia 1997r. (świadcstwo pracy k.7 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Na Wydziale Przędzalni była produkowana przędza, z której powstawała dzianina bawełniana wykorzystywana następnie do szycia bawełnianej bielizny. Proces przędzenia przędzy bawełnianej był skomplikowany, wykorzystywano do niego wiele maszyn i urządzeń. W pierwszej kolejności bawełna przechodziła przez tzw. targarkę. Maszyna ta znajdowała się w pomieszczeniu na poziomie piwnicy. Następnie ciągiem powietrznym przechodziła do pomieszczenia na parterze, gdzie przechodziła przez tzw. zasilarkę, która rozdzielała surowice na kolejne maszyny-zasilarki. Z zasilarek bawełna przechodziła na tzw. trzepakarki, które produkowały zwój o określonej długości i wadze. Dalej zwoje były transportowane na maszyny zgrzeblarki, które oddzielały dłuższe włókna od zanieczyszczeń. Z otrzymanego w ten sposób dłuższego włókna była produkowana tzw. taśma. Taśmy przechodziły na tzw. rozciągarkę taśm, z której wychodziła jedna długa taśma. Taśmy przechodziły do maszyn zwanych niedoprzędzarkami, które produkowały tzw. niedoprzęd. Niedoprzęd nawijany był na szpulę. Następnie szpule niedoprzedu transportowane były windą na kolejną kondygnację, gdzie znajdowały się przędzarki obrączkowe. Przędzarki przędły przędzę i nawijały ją na cewki. Następnie przędza była ważona i transportowana na przewijalnię, gdzie była przewijana na większe szpulki. Wydział Przędzalni pracował na trzy zmiany. Ubezpieczony jako zastępca kierownika pracował na pierwszej zmianie. Na zmianie tej pracował również kierownik. Ponadto na każdej zmianie było 3 lub 4 mistrzów. Zadaniem tych osób było kontrolowanie całego procesu produkcji przędzy – prawidłowości działania maszyn, jakości produkowanej przędzy na każdym etapie jej produkcji, jakości i ilości pracy podległych pracowników oraz bezpieczeństwa pracy. Praca kierownika i zastępcy kierownika nie pokrywały się. Z uwagi na ilość maszyn oraz liczbę podległych pracowników ubezpieczony jako zastępca kierownika nadzorował inny odcinek pracy. Na zmianie

podlegało ubezpieczonemu około 80-90 pracowników. Były to osoby zatrudnione na stanowiskach: trzepacze włókna, zgrzeblarze, rozciągacze taśm, przędzarze niedoprzędu, przędzarze przędzy, pomocnicy przędzarzy, przewijacze przędzy. Maszyny na Wydziale Przędzalni były rozbudowane i złożone z wielu elementów, wymagały stałego nadzoru z uwagi na wymóg produkowania przędzy należytej jakości. Dla przykładu – maszyna przędzarka obrączkowa (na Wydziale było 50 sztuk tych maszyn) posiadała tysiące wrzecion. W ramach Wydziału Przędzalni funkcjonowało Biuro Przędzalni, którego pracownicy wykonywali czynności administracyjno-biurowe związane z funkcjonowaniem Wydziału - sporządzali statystyki związane z produkcją, rozpisywali założenia produkcji, rozliczali czas pracy pracowników, naliczali płace (zeznania świadków: B. M. k.25v-26 – nagranie od minuty 31 do 46 i M. M. k.26 – nagranie od minuty 46 do 50 oraz zeznania ubezpieczonego k.26v – nagranie od minuty 51 do 54 i k.24v-25 – nagranie od minuty 1 do 27).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.18 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. G. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż obok niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach Zakładach (...) w S. w okresie od 24 maja 1976r. do 21 stycznia 1991r., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również w okresie od 22 stycznia 1991r. do 1997r., kiedy to pełnił stanowisko zastępcy kierownika, a następnie kierownika Wydziału Przędzalni (później Zakładu Przędzalni). Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że we wskazanym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę polegającą na sprawowaniu dozoru inżyniersko-technicznego na Wydziale Przędzalni Zakładów (...) w S.. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział XIV poz.24 załącznika do w/ w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego dozoru inżyniersko-technicznego na Wydziale Przędzalni wskazują dowody z dokumentów w postaci angaży oraz spójne

zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, w tym jego przełożonego – kierownika Wydziału Przędzalni (...), a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego. Z poczynionych w oparciu o wskazane dowody ustaleń Sądu wynika, że odbywający się na Wydziale Przędzalni proces tworzenia przędzy bawełnianej był procesem skomplikowanym – wieloetapowym, wymagającym pracy wielu osób i obsługi wielu złożonych i precyzyjnych urządzeń i maszyn. Taki stan wymagał ścisłego nadzoru i kontroli zarówno jakości, jak i ilości oraz bezpieczeństwa pracy osób i maszyn, a także jakości produkowanej przędzy i taki też dozór inżyniersko-techniczny na Wydziale Przędzalni sprawował we wskazanym wyżej okresie ubezpieczony. Należy wskazać, że uregulowanie zawarte w wykazie A dział XIV poz.24 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. wymaga, aby dozór inżyniersko-techniczny był sprawowany na oddziałach lub wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Nie ulega wątpliwości, że w okolicznościach sprawy przesłanka ta jest spełniona. Na Wydziale Przędzalni Zakładów (...) w S. wykonywana była praca polegająca na przędzeniu bawełny, a więc surowca włókienniczego, a prace tego rodzaju zaliczane są do pracy w szczególnych warunkach, o czym stanowi wykaz A dział VII poz.1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477⁽¹⁴⁾§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że R. G. przysługuje prawo do emerytury od (...). ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego (...)roku życia.